

Ingenuit studium illud libertatis auita.
Et res est aduersa, virum seruire marito,
Et res aduersa est, quod pascere cogaris illam,
Cui seruis: reliqui ex Domino pendere videntur
Serui, sed miserè tu pendes totus ab illa.
En ego sum Dominus, sum liber Baro, vagorq;
Quo mecumq; pedes ducunt, & cœno ubi nostro
Est genio visum, conuiuor, lusito, nugor.
Hæc duplicant animam, hæc superant dulcedine mella.
Te residere domi (ceu claudus sutor) oportet.
Quod si detrectes, lis prompta & garrula lingua
Noctes atq; dies miserum conuitia torquent.
I nunc & verbis thalamum defende superbis.

TIT.

Hæc duplicant animam? hæc superant dulcedine mel-
Gaudia quæ soli prosint? quæ dulcia soli (la?
Esse queant? quæ nam soli sit tuta voluptas?
Quantumuis ludas, nugeris, siue vageris,
Ni comitem adiungas socialibus undiq; pompis.
Vel quid seruitio, quod verbis exprimis, isto
Liberius? quid quæso iugo sit dulcius isto?
Nenter ubi solui cupit, aut deponere vincla,
Nec iactare iugum meminit, nec frendere ad auras.
Hoc ego non redimam pretiosi dote metalli,
Quod iactare Tagus solet auricoloribus undis.
Adde quod haud erepta mihi est (velut, improbe, fin-
Candida libertas, nos, ô nos liberi, at ipse (gis)
Et